

ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ

‘ਕਿਉਂਕਿ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪਰਤਾਪ ਤੋਂ ਰਹਿ ਗਏ। ਸੋ ਉਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਉਸ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਮੁਫਤ ਧਰਮੀ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਹ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਲਹੂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਠਹਿਰਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰੇ’ (ਰੋਮੀਆਂ 3:23-25)।

‘ਨਿਰ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ’ ਨਾਲ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ ਤੇ ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਕੰਮਲ ਤੌਰ ਤੇ ਅਮਲ ਵਿਚ ਵੀ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋਣ।

ਜੇ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸਿਰਫ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ, ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ, ਤੋਬਾ ਕਰਨਾ, ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮਨ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਲਈ, ‘ਪਾਪੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ’ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।¹ ‘ਨਿਰ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ’ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਕਸਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਹਚਾ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਦ ਕਿ ਇਹ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤਾ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋ ਕੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਉਹ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦਫਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 8:11)।

ਭਲਾ ਨਿਹਚਾ ਵਿਚ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ?

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ‘Faith’ ਅਤੇ ‘believe’ *pisteuo* ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘ਭਰੋਸਾ ਅਤੇ ਆਸਥਾ’ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਮਨ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ ਜੋ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਰ. ਬਲਟਮੈਨ ਨੇ *pisteuo* ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਵੇਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ:

... ‘‘ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ।’’ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11 ਅਧਿਆਇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ; [ਪੁਰਾਣੇ ਨੋਮ] ਵਾਂਗ ਰੋਮੀਆਂ 1:8; 1 ਥੱਸਲੋਨੀਕੀਆਂ 1:8 (ਤੁਲਨਾ ਰੋਮੀਆਂ 15:18; 16:19) ਵਿਚ ਪੌਲੋਸ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਵੀ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਹੈ। (ਰੋਮੀਆਂ 1:5 ਅਤੇ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ 10:3; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:13) ਵਿਚ ਉਹ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।²

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਲਈ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ‘‘faith’’ ਅਤੇ ‘‘believe’’ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ‘‘ਹੁਕਮ ਨਾ ਮੰਨਣਾ’’ ‘‘ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ’’ ਅਤੇ ‘‘ਹੁਕਮਅਦੂਲੀ’’ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ *apeithia* ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।³ ਯੂਰੰਨਾ 3:36 ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘‘ਜਿਹੜਾ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ [ਯੂ.: *pisteuo*] ਸਦੀਪਕ ਜਿਉਣ ਉਸੇ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ [ਯੂ.: *apeitheo*] ਸੋ ਜਿਉਣ ਨਾ ਵੇਖੇਗਾ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।’’ (‘‘ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ’’) ਯਾਨੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ *pisteuo* ਅਤੇ *apeitheo* ਸ਼ਬਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਬਰਾਨੀਆਂ 3:18, 19 ਵਿਚ ਇਕ ਤੁਲਨਾ ਹੈ: ‘‘ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ ਆਖਿਆ ਭਈ ਓਹ ਮੇਰੇ ਅਰਾਮ ਵਿਚ ਨਾ ਵੜਨਗੇ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰ ਸਨ [ਯੂ.: *apeitheo*] ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਓਹ ਬੇਪ੍ਰਤੀਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਵਿਚ ਵੜਨਾ [ਯੂ.: *apisteo*] ਸਕੇ।’’ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਇਸਰਾਏਲ ਵੱਲੋਂ ਕਨਾਨ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਤਹਿ ਕਰਨ ਦਾ ਖੁਦਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 3:9-11, 16-19) ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ‘‘ਬੇ-ਯਕੀਨਾ ਮਨ’’ ਨਾ ਹੋਵੇ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 3:12-15)। ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ‘‘ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਇਹ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਰਚਿਆ [ਯੂ.: *pistis*]’’ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:2)। ਉਹ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਫਲ ਨਾ ਪਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯਕੀਨ ਐਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਤਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:6 ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ‘‘ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਣ [ਯੂ.: *apeithia*]’’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਨਾ ਚੱਲਣ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:11)। KJV ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿਚ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:6, 11 ਦੇ ‘‘ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ’’ ਅਤੇ ਯੂਰੰਨਾ 3:36 ਵਿਚਲੇ ‘‘ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ’’ ਦੀ ਬਜਾਇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ *apeithia* ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘‘ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ’’ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇ ਬਗੈਰ ਨਿਹਚਾ ਅਧੂਰੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਉਹੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਜਦ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਉਹੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੀ ਉਹ ਨਿਹਚਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਫਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਭਲਾ ਬਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਨਿਰ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈ?

ਸਾਇਦ ਮਾਰਟਿਨ ਲੂਥਰ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਤੀ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ "ਨਿਰ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ" ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਘੜੀ ਸੀ। ਰੋਮੀਆਂ 3:28 ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿਚ ਉਸਨੇ "faith" ਦੇ ਬਾਅਦ "alone" ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਵਾਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅਕੀਦੇ ਦੀ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਬੁੱਕ ਆਫ਼ ਡਿਸਿਪਲਿਨ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, "ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਨਿਰ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ।"⁴

ਬਾਈਬਲ ਨਾ ਤਾਂ "ਨਿਰ੍ਹੇ ਅਮਲਾਂ" ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ "ਨਿਰ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ" ਦੀ, ਬਲਕਿ "ਨਿਹਚਾ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸਰ ਕਰਦੀ ਹੈ" (ਗਲਾਤੀਆਂ 5:6) ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:6 ਵਿਚ ਇਹ ਸਚਿਆਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: "ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਬਾਬੋਂ ਉਹ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭਾਉਣਾ ਅਣਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਭਈ ਉਹ ਹੈ ਨਾਲੇ ਇਹ ਭਈ ਉਹ ਆਪਣਿਆਂ ਤਾਲਿਬਾਂ ਦਾ ਫਲ ਦਾਤਾ ਹੈ।"⁵ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਯਕੀਨ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ "ਭਾਲਣਾ" ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭੂਤ ਐਨਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਰ ਨਾਲ ਕੰਬਦੇ ਹਨ (ਯਾਕੂਬ 2:19)। ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ, "ਤੂੰ ਨਿਹਚਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇੱਕੋ ਹੈ। ਇਹ ਤੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ। ਭੂਤ ਇਹੋ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੰਬਦੇ ਹਨ" (ਯਾਕੂਬ 2:17, ਅਇਤਾਂ 20, 26 ਵੀ ਵੇਖੋ)। ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਨਾ ਨਿਰ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ: "ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਭਈ ਮਨੁੱਖ ਨਿਰ੍ਹੇ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਮਲਾਂ ਨਾਲ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" (ਯਾਕੂਬ 2:24)।

ਯਿਸੂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਿਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 3:36)। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇਕ ਆਦਮੀ ਕਿਸੇ ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਕ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਡਾਕਟਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ। ਪਰ ਜਦ ਉਹਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਡਾਕਟਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਦਵਾਈ ਲੈ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਇਹੀ ਹਾਲਤ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਉਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣਗੇ (ਮੱਤੀ 7:24-27) ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਬਚਾਏ ਜਾਣਗੇ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5:9)।

ਭਲਾ ਬਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਮਲਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ "ਵਿਸ਼ਵਾਸ" ਅਤੇ "ਅਮਲਾਂ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਝਗੜਾ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 3:28; ਯਾਕੂਬ 2:24)। ਜੇ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਇੱਕੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਵਿਚ ਇਕ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਰੋਧ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ

ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦ ਕਿ ਯਾਕੂਬ ਨਿਹਚਾ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਅਮਲਾਂ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਇਕ ਵਧੀਆ ਮਿਸਾਲ ਯਰੀਹੋ ਦੀ ਸ਼ਹਿਰਪਨਾਹ ਦੇ ਢਹਿਣ ਵਿਚ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਯਰੀਹੋ ਦੀ ਸ਼ਹਿਰਪਨਾਹ ਕਿਵੇਂ ਢੱਠੀ? ਖੁਦਾ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ। ਉਹ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਜਾਂ ਡੰਡ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਢੱਠ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜੇ ਯਰੀਹੋ ਦੀ ਸ਼ਹਿਰਪਨਾਹ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਸਬੱਬ ਡਿੱਗਦੀ ਤਾਂ ਕੰਧਾਂ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਹਥਿਆਰਾਂ, ... ਅਤੇ ਬੇਲਚਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਇਹ ਲਿਖਦਿਆਂ ਕਿ "ਇਹ ਕਰਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਭਈ ਕੋਈ ਘੁੰਮੰਡ ਕਰੇ" (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:9) ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ।

"ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਯਰੀਹੋ ਦੀ ਸਫ਼ੀਲ ਜਾਂ ਸੱਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੀਕ ਘੇਰੀ ਗਈ ਤਾਂ ਢਹਿ ਪਈ" (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:30)। ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਕੰਮ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਇਕ ਮਿਸਾਲ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਯਾਕੂਬ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਵਿਚ ਭਰੋਸੇ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਤੇ।

ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਅਸੀਸਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਮਲਾਂ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਤੌਬਾ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰ ਵਾਂਗ, ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਣੀ ਵਿਚ, ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਜਾਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ (ਮੱਤੀ 26:28; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:22)। ਬਪਤਿਸਮਾ ਵੀ ਯਰੀਹੋ ਦੀ ਸ਼ਹਿਰਪਨਾਹ ਢਾਉਣ ਲਈ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਜਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਇਹ ਅਸੀਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ।

ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਤਦ ਤਕ ਅਸੀਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਦ ਤਕ ਵਾਅਦੇ ਵਿਚ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਹਦਾਇਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਸ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਫ਼ਲ ਉਹ ਦੇਵੇਗਾ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:30)।

ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, "ਤੁਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਏ ਗਏ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਰਨੀ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਰੱਖ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਠਾਇਆ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਠਾਏ ਵੀ ਗਏ" (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:12)। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਦਾ ਨੇ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਕਰਕੇ ਸ਼ਹਿਰਪਨਾਹ ਢਾਹ ਕੇ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ, ਸ਼ੇਰ ਮਚਾਉਣ ਅਤੇ ਤੁਰੀਆਂ ਵਜਾਉਣ ਲਈ ਨਿਹਚਾ ਦਿੱਤਾ (ਯਰੋਸੁਆ 6:1-20), ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਸਬੱਬ ਹੀ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ (ਮਰਕੁਸ 16:16; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38; 22:16, ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:12, 13)।

ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਮਿਲ ਸਕੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਡੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਯੋਗਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਕਾਰਣ ਅਸੀਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਅਸੀਸ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਦ ਤਕ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਖੁਦਾ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਦ ਤਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦ ਤਕ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਰਾਹੀਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਤਦ ਤਕ ਸਾਨੂੰ ਇਨਾਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਮਲਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ। ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਸਲੀਬ ਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਉਸ ਮਾਫ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਲੀਬ ਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ।

ਬਪਤਿਸਮਾ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੋਬਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡੋਬਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 12, 13) ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਖੂਬੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹੀਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੇ ਇਕ ਰਹਿਨੁਮਾ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਕੈਂਪਬੇਲ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ:

ਮੁਰਦੇ ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਫਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜੀ ਉੱਠਦੇ ਹਨ। ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਸੁੰਨ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਫਨਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਭ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸਬੰਧ ਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਜੋ ਵੀ ਅਸਰ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਗੁਣ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਰਕੇ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ ਮਦਦਗਾਰ ਅਤੇ ਹਾਮੀ ਭਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ‘‘ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲੈਂਦੇ’’ ਅਤੇ ਰਵਾਇਤੀ ਤੌਰ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨ ਵਿਚ, ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਨੇਮ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ, ਦਫਨਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਰਸੂਲ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ?’’ ਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ‘‘ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਿਆ’’ ਹੈ।

ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੈ?

ਜੇ ਨਿਹਚਾ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਕਤੀ ਲਈ

ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਤਾਂ ਨਿਹਚਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ, ਬਾਈਬਲ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਬੜੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 16: 16, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8: 12, 13; 18: 8; ਗਲਾਤੀਆਂ 3: 26, 27; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 12)। ਇਸ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਦਾ ਨਿਉ ਜਰੂਸਲਮ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਾਕ ਸਹੀ ਹੈ:

ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ... ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਸਮਾਰੋਹ ਦੇ ਫਲਦਾਇਕ ਸੰਕੇਤ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰੀ ਪਰਗਟਾਓ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੱਬ ਪੌਲਸ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਇਕ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਉ ਦੱਸਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6: 3-9 ਅਤੇ ਗਲਾਤੀਆਂ 2: 16-20)।⁷

ਰੋਮੀਆਂ 6 ਅਧਿਆਇ ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਡਗਲਸ ਮੂਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘ਜਿਵੇਂ ਨਿਹਚਾ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤਕ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਬਪਤਿਸਮਾ ਆਪਣੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਲਈ ਨਿਹਚਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, 3-4 ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਹਚਾ ਮਾਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦਾਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਮਨ ਬਦਲੀ ਦੇ ਪਹਿਲ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਹਿਸਾਸ ਦੇ ਲਈ ਹੈ।’⁸

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਦਾ ਦੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਸਹੀ ਕੰਮ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਦ। ਹਾਬਲ ਨੇ ਸਹੀ ਬਲੀਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾਇਆ, ਨੂਹ ਨੇ ਜ਼ਹਾਜ਼ ਬਣਾਇਆ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਯਰੀਹੋ ਦੇ ਚੱਕਰ ਲਾਏ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11: 4-8, 30) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਬਾਅਦ (ਮਰਕੁਸ 16: 16; 1 ਪਤਰਸ 3: 21)। ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਸੀਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਖਣ ਤੇ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਹੋਵੇ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਜਦ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਦੇ ਵਾਇਦੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਹਚਾ ਹੋਵੇ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਵੇਲੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਇਦੇ ਵਿਚ ਨਿਹਚਾ ਹੀ ਉਹ ਨੇਮ ਹੈ ਯਾਨੀ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਨਿਹਚਾ ਹੋਣ ਦਾ ਇਹ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਾਰ

ਨਿਹਚਾ ਜਿਸਦਾ ਫਲ ਖੁਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿਚ ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਮੰਨਣ ਦੇ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਵੇਲੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਨਿਹਚਾ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਫਲ ਖੁਦਾ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਬਗ਼ੈਰ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭਾਉਂਦਾ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11: 6); ਇਸ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਤਾਂ ਹੀ ਕਬੂਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਸਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੇ ਮਿਲਦੀ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 16: 15, 16); ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਤੇ ਕਿ ਜਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਮਰਿਆ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15: 1-3) ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਰਾਬਰਟ ਬੇਰਚਰ ਅਤੇ ਯੂਜਿਨ ਨਿਡਾ ਨਾਅ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਾਕਅੰਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕਿ ‘ਜਿਸਨੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਉਸਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ’ ਲਿਖਿਆ ਹੈ,

ਦੇਵਾਂ ਕ੍ਰਿਦੰਤਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਕ ਸਿਰਫ ਨਿਸ਼ਚੇਵਾਚਕ ਉਪ-ਪਦ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਦੋਹਾਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਵਾਕਅੰਸ਼ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ "ਬਪਤਿਸਮਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਈਮਾਨਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"⁹ ਇਹੀ ਉਹ ਇਨਸਾਨ ਹੈ ਜੋ "ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਹਚਾ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਜਦ ਤਕ ਕਿ ਇਹ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਵਿਖਾਈ ਨਾ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਤਕ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਓਸੇ ਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਜਦ ਸਾਨੂੰ ਉਹਦੇ ਲਹੂ, ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਉਸ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ "ਪਾਪੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦੁਆ" ਬਾਰ-ਬਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਛੁਟਕਾਰਾ "ਸਿਰਫ ਵਿਸ਼ਵਾਸ" ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੁਆ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗ਼ੈਰ-ਮਸੀਹੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਲਸ ਹਨੰਨਯਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ "ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਧੋ ਸੁੱਟ" ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਕਈ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 9: 10, 11; 22: 16)। ² *ਬਿਓਲੋਜੀਕਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਸੰਪਾ. ਗਰਹਰਡ ਕਿੱਟਲ ਐਂਡ ਗਰਹਰਡ ਵੈਡਿਚ, ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਸੰਪੋਪ ਜਿਓਫ਼ਰੀ ਡਬਲਯੂ. ਬ੍ਰੈਮਿਲੇ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬ੍ਰੈਮਿਲੇ ਈਰਡਮੋਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1985), 854 ਵਿਚ ਆਰ. ਬਲਟਮਨ, 'pistemo.' ³ "ਹੁਕਮ ਨਾ ਮੰਨਣ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ *apeitheo* ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਛੇ ਵਾਰ ਹੋਈ ਹੈ। *apeithes* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਕ ਵਾਰ "ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ" ਅਤੇ ਤੇਰਾਂ ਵਾਰ "ਅਣਆਗਿਆਕਾਰ" ਹੋਇਆ ਹੈ, *apeithia* ਦਾ ਛੇ ਵਾਰ ਅਨੁਵਾਦ "ਅਣਆਗਿਆਕਾਰ" ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਿਊ ਅਮੈਰੀਕਨ ਸਟੈਂਡਰਡ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਉਲਟ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਬਾਰ-ਬਾਰ "disobey" ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਕਿੰਗ ਜੇਮਸ ਵਰਜਨ ਵਿਚ "disobey," "disbelieved" "Unbelief" ਹੋਇਆ ਹੈ। ⁴ *ਦਿ ਬੁੱਕ ਆਫ ਡਿਸਿਪਲਿਨ ਆਫ ਦ ਯੂਨਾਇਟਿਡ ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਚਰਚ* (ਨੈਸਵਿੱਲੋ: ਯੂਨਾਇਟਿਡ ਮੈਥੋਡਿਸਟ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1976), 57. ⁵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਕਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨਾ ਹੋਣ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੱਤਾ" (ਯੂਹੰਨਾ 1: 12)। ਯੂਹੰਨਾ 12: 42 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਤਾਂ ਵੀ ਸਰਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਥੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਪਰ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਬਾਨੀ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਭਈ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਏ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਛੋਕੇ ਜਾਈਏ।" ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਹ ਹਾਕਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਇਕਰਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ (ਵੇਯੋ ਮੱਤੀ 10: 33; ਰੋਮੀਆਂ 10: 9, 10)। ⁶ ਅਲਗਜ਼ੈਂਡਰ ਕੈਂਪਬੈੱਲ, *ਕ੍ਰਿਸਚਿਅਨ ਬੈਪਟਿਜ਼ਮ ਵਿਦ ਇਟਸ ਐਂਟੀਸਿਡੈਂਟਸ ਐਂਡ ਕੰਸਿਕ੍ਰੈਟਿਸ* (ਨੈਸਵਿੱਲੋ: ਮੈਰੁਅਡਟੀ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈੱਸ ਕੰ., 1913), 205. ⁷ ਹੈਨਰੀ ਵਾਨਸਬ੍ਰੋ, ਸਪਾ. ਅੰਕ. ਦ ਨਿਊ ਯਰੂਸਲਮ ਬਾਈਬਲ (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਡਬਲਡੇ, 1985), 1875, ਐਨ6ਏ. ⁸ ਡਗਲਸ ਜੇ ਮੂ, *ਦਿ ਐਪਿਸਟਲ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼*, ਦ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ, ਸਪਾ. ਅੰਕ. ਨੇਡ ਬੀ. ਸਟੇਨਹਾਉਸ, ਐੱਫ਼. ਐੱਫ਼. ਬਰੂਸ ਐਂਡ ਗੋਰਡਨ ਡੀ. ਫ਼ੀ. (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬ੍ਰੈਮਿਲੇ ਈਰਡਮੋਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1996), 366. ⁹ ਰੋਬਰਟ ਜੀ. ਬ੍ਰੈਚਰ ਅਤੇ ਯੂਜੀਨ ਏ. ਨਾਇਡਾ, *ਦ ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਟਰ'ਸ ਹੈਂਡਬੁੱਕ ਆਨ ਦ ਗੋਸਪਲ ਆਫ ਮਾਰਕ* (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਯੂਨਾਇਟਿਡ ਬਾਈਬਲ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼, 1961), 511.

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ (ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣਾ) ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਹਦੇ ਉਲਟ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਬਪਤਿਸਮੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੋਹਾਂ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਹੀ ਹੈ। ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਕੁਲੁੱਸੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਇਸ ਲਈ ਮਰਿਆ ‘‘ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ, ਨਿਰਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਬੇਇਲਜ਼ਾਮ ਆਪਣੇ ਸਨਮੁਖ ਖੜਾ ਕਰੇ। ਪਰ ਤਦ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਕਾਇਮ ਤੇ ਪੱਕੇ ਬਣੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਉਸ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀ ਆਸ ਤੋਂ ਨਾ ਹਟਾਏ ਜਾਓ’’ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1: 22, 23)। ਬਪਤਿਸਮਾ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਜੇ ਆਇਤਾਂ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦੀਆਂ। ‘‘ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ’’ ਸ਼ਬਦ (ਯੂਹੰਨਾ 3: 16, 36) ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਚ ਵਰਤਮਾਨ ਕ੍ਰਿਦੰਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਇੱਕੋ ਕੰਮ ਦੇ ਬਜਾਇ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਤਾ ਹੈ।¹ ਯੂਹੰਨਾ 3: 16 ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਇਕ ਵਾਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਹੂ ਵਿਚ ਬੰਦੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਸ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 3: 5; ਰੋਮੀਆਂ 3: 25; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 12, 13)। ਬਪਤਿਸਮਾ ਉਹ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6: 4), ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਟਿੱਪਣੀ

¹ ਵਰਤਮਾਨ ਕ੍ਰਿਦੰਤ ‘‘ਲਕੀਰੀ ਕੰਮ’’ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਸੀ. ਐਫ਼. ਮਾਉਲ, ਐਨ ਈਡੀਅਮ ਬੁੱਕ ਆਫ਼ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਗ੍ਰੀਕ, ਦੂਜੀ ਜਿਲਦ [ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਕੈਂਬ੍ਰਿਜ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1959], 99) ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਭਾਵਾਰਥਕ ਵਾਂਗ ਹੈ, ‘‘ਟਾਈਮਲੈੱਸ ਐਂਡ ਡਿਊਰੇਟਿਵ’’ (ਏ. ਵੀ. ਰੋਬਰਟਸਨ, ਏ ਗ੍ਰਾਮਰ ਆਫ਼ ਦ ਗ੍ਰੀਕ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ, ਚੌਥੀ ਜਿਲਦ [ਨੈਸਵਿੱਲੇ, ਬ੍ਰਾਡਮੈਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1923], 891).

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਬਰਕਤ

ਖੁਦਾ ਦੀ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ: “ਸੋ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੱਖੀਏ। ਜਿਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਓਸ ਕਿਰਪਾ ਵਿਚ ਅੱਪੜੇ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਖਲੋਤੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੀ ਆਸ ਉੱਤੇ ਅਭਿਮਾਨ ਕਰੀਏ” (ਰੋਮੀਆਂ 5: 1, 2)। ਕਿਰਪਾ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੀ ਵੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਮਲਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕੰਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 2:22)।

ਕਿਰਪਾ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2: 1), ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ (ਰੋਮੀਆਂ 6:3)। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਿਰਪਾ ਵਿਚ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਪਾ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਪਲ ਉਹ ਪਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਹ ਪਲ ਵੀ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਦ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:8)।